

Ata er billig, virksam og villig.

ATA
Henkels
Skurepulver.

kun 25 Öre for Strødaasen.

Um daginnar eydnaðist politinum í Vestfinnmörkinni at hoggja 2 dynamittiskarar í ólögligum starvi. Mennirnir vóru handtíknir og settir í *Hammerfest* fongsul. Annar fekk 45 dagar, hin 24 dagar fyri »arbeiðið». Nakað av dynamit, ið fanst í báttinum, og bátturin eisini, var tikin frá brotsmonnum. Hetta seinasta, at teir mistu báttin, er væl tað tungsta, ið henda teir kundi, og vónandi vil tað eisini verða virkandi »til skrekk og advarsil» fyri allar havsins dynamitmenn.

Min Udelukkelse af Lagtingets Selvstyreparti.

Da det naturligtvis har vakt ikke saa ringe Opsigt, at jeg paa et Partimøde den 26. September er blevet ekskluderet af Partiet i Lagtinget og »Tingakrossur» for 2. Oktober indeholder en Redegørelse for de nærmere Omstændigheder ved denne Akt, skal jeg tillade mig at fremkomme med en Kommentar til nævnte Redegørelse.

Det er som Underskriverne (»Sjálvstýrisflokkur Løgtingsins» Hr. Patursson?) anfører, at der paa et vist Tidspunkt blev talt om, at Lagtinget burde sende to Repræsentanter til Altingets Tusindaarsfest, men at der har foreligget noget Forslag i den Retning, er mig ubekendt. Derimod er det alle Lagtingsmænd bekendt, at da det var paa Tale at anmode Altinget om Tilladelse til at sende to Repræsentanter, modsatte Sambandspartiet sig dette.

Hvad der er forhandlet i Sambandspartiet om Udsendingen til Island, kender jeg selvfølgelig ikke, men i Selvstyrepartiet blev der holdt to Møder om Spørgsmaalet.

Jeg udtalte paa det første af disse Møder, hvor to af Medlemmerne, Mitens og Winther, imidlertid ikke var til Stede, at jeg vilde finde det naturligt, at vi valgte Tingets Formand, Mitens, da jeg gik ud fra, at vi kunde samle alle tre Partiers Stemmer om hans Valg, medens jeg var temmelig vis paa, at dette ikke vilde blive Tilfældet for Hr. Paturssons Vedkommende, — han blev nemlig ogsaa foreslaaet.

Jeg udtalte endvidere, at det vilde være af stor Betydning for Tingets Værdighed, at vi kunde blive enige om at udpege en Udsending og ikke risikere det pinlige ved at faa et Stridsvalg, eventuelt med flere Afstemninger, da vort Parti som bekendt ikke har noget egentligt Flertal.

Patursson indgik da paa at faa Spørgsmaalet behandlet i et lukket Tingmøde med alle tre Partier.

Vort Partimøde blev derefter sluttet, uden at nogen Bestemmelse blev taget.

Jeg gik ud fra, at Patursson vilde foranledige et saadant Tingmøde om Spørgsmaalet. Det skete imidlertid ikke; men vistnok efter en Dags Forløb sammenkaldte han igen til Partimøde; her udtalte han, at Spørgsmaalet nu endelig maatte afgøres.

Alle Medlemmerne var nu til Stede, og paa et fremsat Spørgsmaal om, hvad vi havde besluttet paa det første Møde, udtalte Hr. Patursson, at man var enig om at vælge ham.

Jeg gentog saa, hvad jeg havde sagt paa det foregaaende Møde, og spurgte Patursson, hvordan det kunde være, at han ikke havde faaet Spørgsmaalet behandlet i et lukket Tingmøde, da jeg havde gaaet ud fra, at han havde lovet dette. Det fik jeg ikke noget Svar paa, men derimod sagde han, at Spørgsmaalet nu vilde blive sat under Afstemning i Partiet.

Ved den derefter foretagne Afstemning fik Patursson 9 Stemmer, medens jeg og en anden afgav blank Stemmeseddel. Han udtalte da, at nu var det afgjort, og betydede Hr. Nyholm Dehess, at Vedtagelsen straks skulde tilføres Mødeprotokollen.

Naar det i Redegørelsen kaldes enstemmig vedtaget, kan det kun virke vildledende paa udenfor staaende, og vil absolut virke til at stille mig i et falsk Lys, om det er med Hensigt, skal jeg lade staa hen. Men Partiet kendte i hvert Fald min Stilling, som jeg tydelig havde udtalt mere end en Gang.

Efter det endelige Valg under det paafølgende Tingmøde, hvor Mitens antagelig fik alle Sambandsstemmerne, M. Viðsteins og min og saaledes var valgt, — det, som Hr. Patursson betegner med »at ein sjálvstýrismaður hevði sviðið» — Hr. Patursson plejer ofte at paatale uparlamentariske Udtryk — Svig er næppe noget godt parlamentarisk Udtryk — kaldte han uopholdelig sammen til Partimøde, hvor han krævede at faa at vide, hvem der havde sveget, som han udtalte det.

Det kunde aldrig falde mig ind at skjule min Votering under, at det var skriftlig Afstemning, der havde fundet Sted; jeg erklærede straks, at Mitens havde faaet min Stemme.

Efter denne Erklæring af mig udtalte Patursson straks, at efter dette maatte enten jeg ud af Partiet, eller han nedlægge sin Værdighed som Formand. Der til svarede jeg, at det maatte blive Partiets Sag, og jeg vilde ikke indvirke paa Partiets Beslutning i saa Henseende. Der blev imidlertid ikke, som det tilsyneladende fremgaa af Redegørelsen i »Tingakr.», straks foretaget en Afstemning for eller imod min Forbbliven i Partiet. Det skete først i Nattens Mulm og Mørke paa et Møde, som jeg ikke fik Lov til at overvære. Jeg fik nemlig ikke Underretning derom. Der mødte, efter hvad jeg har hørt, kun 7 Medlemmer, men Patursson paastod at have forelagt de bortrejste, Zachariasen og Matras, Forslaget til min Udelukkelse, og de havde samtykket i dette. Af de 7 mødte stemte heller ikke alle for min Udelukkelse; saa naar der staaar *enstemmig* vedtaget, virker det igen lidt vildledende, men det pynter jo paa Fremgangsmaaden.

Naar der ogsaa i nævnte Redegørelse hentydes til, at jeg »serlig forud for Landstingsvalget og ogsaa i andre Selvstyremaal» — Sammenstillingen er her ikke rigtig klar — var uenig med mine Partifæller, saa er dette ikke nogen Hemmelighed. Men det er maaske ikke saa kendt, at det Spørgsmaal, som der var Uenighed om, og som jeg lagde megen Vægt paa, hindrede Hr. Patursson som Partiformand at blive ordentlig behandlet i Partiet. Jeg fremsatte derfor under Behandlingen af Lagtingsloven et Forslag, som udtrykte min Opfattelse (Lagtingstidende 1928, Side 7), men det nød en krank Skæbne.

Det var i den Anledning, at jeg fremkom med det mindre bekendte Brev til Partiet, ikke for at faa mit frem, som det staaar i Redegørelsen, thi det vidste jeg, at jeg ikke kunde, saaledes som Partiet nu er sammensat i Lagtinget, men lad os sige for at gøre Partiet bekendt med, at jeg ikke vilde høre mig for enhver Partiafstemning, og jeg angret det ikke.

Dengang forelaa der en nok saa dyb politisk Uoverensstemmelse mellem mig og Partiets Flertal, og der kunde maaske af den Grund have været Tale om, at jeg med mine Anskuelser ikke kunde forblive i Partiet, men jeg har ikke en Gang modtaget noget Svar paa mit alvorligt mente Spørgsmaal, og det er ikke lykkedes at udjævne Uoverensstemmelsen i Fjor, som der staaar i Redegørelsen, den bestaar endnu, idet jeg stadig mener, at Partiet burde udtale, at vi vil fastholde vor Stilling som en Del af det danske Rige.

Men ved Valget af en Udsending til Island forelaa der ikke noget politisk Spørgsmaal, der skilte mig og Flertallet, kun at jeg, uden at efterkomme en efter min Mening ufornuftig Partibeslutning, har stemt paa en anden *Selvstyremand* end den, Flertallet holdt paa, og

fordi jeg derved mente at kunne afværge noget for Tinget kede- ligt. — Men dermed maa jeg have saaret en eller andens Retsfølelse eller Forfængelighed, og det er vel derfor, Sagen har faaet en saa dramatisk Afslutning.

Det er forøvrigt indlysende, at Hr. Patursson selv har skabt den foreliggende Situation, der som for sagt endte saa dramatisk. Hvis han, som jeg foreslog, havde forelagt Spørgsmaalet for alle tre Partier inden Valget, vilde han have faaet Vished for, at man ønskede Mitens valgt. Han valgte derimod at binde sit eget Parti med en Afstemning og saa tage Chancen, muligvis at faa en socialdemokratisk Stemme, det var imidlertid udelukket.

Min Stemmegivning betød kun, at Resultatet forelaa i første Omgang, det Resultat, som alligevel var givet, naar Sambandsmændene loyalt afgav deres Stemmer paa Tingets Formand.

Jeg er derfor ikke helt sikker paa, at Selvstyrepartiets Flertal er saa overbevist om ved sin Afstemning om min Udelukkelse af Partiet at have givet Udtryk for den fulde Retfærdighed, og endnu mindre om man havde Raad til denne Handling, hvorved bl. a. Partiets Magtstilling ogsaa reduceres ikke saa lidt.

Forøvrigt overlader jeg det skete roligt til uheldede Medborgeres Dom.

Johan H. Poulsen.

Moderne Frisurer.

Ja, alt er moderne, alt hvad der ligger imellem de to Yderpunkter: Drengenhaaret og det helt lange opsatte Haar. Alt, hvad der ligger derimellem er moderne og man kan sætte sit Haar, som man vil.

De stive Bølger, som fremkommer ved Hjælp af alt for varme Krøllejern, er helt umulige nu, da Permanentkrøling og Vand- eller Dampundulation er det eneste salgsrende. — Men, de Damer, der har naturligt Krøl eller bare et lille

»Falde» kan prise sig lykkelig, for det er det mest moderne og det kæneste. — Ja selv det helt glatte Haar bruges meget, det skal blot have et lille »Sving» i den rigtige Retning, medens det endnu er fugtigt. — Og saa maa man jo huske paa at jo mere Glas man bærer sit Haar jo bedre maa det være klippet. De Penge, De sparer til Krøling, kan De passende bruge til at betale en dygtig »Klipper» med.

Vinduer, Døre og Lister.

Godt og billigt Arbejde.

Rugo Øster's Maskinsnedkeri,

Thi. 216. Thorshavn. Thi. 216.

Forlovelse, Ægteskab, verdensherantåg, 198 Sider, 1,85. — Dr. M. Faddén, amerikansk Læge: Ægteskabelig Livslykke, 2 store Bind, kun 3 Kr. for begge B. — Dejlig Sae, den unge, dybsunkne Kvindes Testamente, Opdrag 40,000, 1,35. — Fordi: Hemmeligheden ved at tjene Penge, 1,25. — Sundhedslære, mange Oplysninger, kun 1,00. — Elvekjer: Muntre Fortællinger, kun 1 Kr. 25 Öre. — Films Æventyr, stort Pragtværk med 125 Kunstfotos, kun 3 1/2 Kr. — Ungdom og Kærlighed, 0,75. Selves Bogforlag, Ald. F. S. D., Odense.

Vandledningsmateriel.

Til Thorshavn Vandværk ønskes Tilbud paa Levering af Rør, Ventil, Bly m. v. Nærmere Betingelser faas ved Henvendelse til Byrådskontoret.

Spis sundt — spis rent.

Husmoderen behøver ikke at bekymre sig om Efteraarsrengøringen, hvis hun hver Dag i sit Hus og sit Køkken anvender ATA, Henkels Skure- og Rensemiddel. Det faas i praktiske Strødaaser a 25 Öre og holder Køkkenredskaber, Kodhammer, Kagerulle, Hokasse og Hakkbrædt rent og hygiejnisk. ATA er billigt, praktisk, virksomt og hygiejnisk. Derfor er ATA tillige uundværligt.

Fiskimarknaðurin.

Klippiskaprísirur i Bílbao lá um síðsta sept. við 76—79 pesetas pr. kvintal (50 kg), og upplagið var ca. 10.000 kvintalir.

Saltfiskaprísirnir hava farið stígandi fram hesa síðstu vikuna, ið fór, fyrst í vikuni var selt fyri 39 1/2 oyr. f. o. b. her, mitt í vikuni togaðust keypari og seljari um 42—43. Nú er selt fyri 44 f. o. b. (hesir prísir eru fyri íslandsfisk). Grönlandsfiskurin hevur farið heldur biligari burtur, 21—23 sterlingpund pr. ton skipað í Bretlandi.

Til sóknarformennin!

Við at senda inn limagjaldið til felagsskrivaran hevur tað gíngið heldur stríðið í ár. Enn er ikki komið peningur inn frá fleiri enn 23 sóknun, og av teimum hava bert 14 sent roknskap við. Tá 44 sóknardeildir eru í F. F. og nú er komið út í oktober kvartal, er hetta ikki væl viðorið.

Fullgiggaðan roknskap hava sóknarformennirnir ikki plikt til at senda fyrr enn við endan á roknskaparárinum; men peningin gera teir rættast í at senda so hvørt sum teir fáa hann inn, tað er altovmiðigt rentutap fyri felagið, tá peningurin ikki kemur inn til felagsskrivaran fyrr enn árið er gíngið alt á kalla.

Teir sóknarformenn, sum enn ikki hava sent inn hin inkomma peningin, eru hervið biðnir um at senda hann í fyrsta posti.

Tá stjórnarfundur hevur verið, verður list við navns nevnilsi eftir teinum sóknun, sum tá ikki hava sent inn limagjaldið.

Sóknarformennirnir eru hervið biðnir um at kalla saman til fundar hvor í sínari sókn og leggja fram fyri felagsmenninar teir spurningar viðvíkjandi kon-traktini, sum umtalaðir vóru í síðsta blað, og senda inn til felagsskrivaran úrslitið ár fundinum.